

216**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 5 lutego 2003 r.

uchylające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania za pracę pracowników zatrudnionych w wojskowych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji

Na podstawie art. 77³ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679.

§ 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 lipca 1996 r. w sprawie zasad wynagradzania za pracę pracowników zatrudnionych w wojskowych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 105, poz. 485, z 1997 r. Nr 41, poz. 259, z 1998 r. Nr 5, poz. 17 i Nr 45, poz. 278, z 1999 r. Nr 45, poz. 449, z 2000 r. Nr 36, poz. 412 oraz z 2001 r. Nr 50, poz. 528).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

217**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 5 lutego 2003 r.

w sprawie wynagrodzenia Dyrektora Polskiego Centrum Akredytacji

Na podstawie art. 29 ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wynagrodzenie miesięczne Dyrektora Polskiego Centrum Akredytacji — począwszy od

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

dnia 1 stycznia 2003 r. — w wysokości 4,5-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

218**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 6 lutego 2003 r.

w sprawie ośłon socjalnych dla pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu oraz byłych pracowników zlikwidowanej Kopalni Barytu „Boguszów”

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 2003 z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 235, poz. 1981) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady przyznawania oston socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, w ramach dotacji ujętej w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki;
- 2) zasady przyznawania oston socjalnych dla byłych pracowników zlikwidowanej Kopalni Barytu „Boguszów”, którzy pracowali pod ziemią;
- 3) warunki uzyskania, sposób obliczania i tryb wypłacania tych oston.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, zwanych dalej „pracownikami”, zatrudnionych pod ziemią, z którymi rozwiązano lub będzie rozwiązany stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy z powodu:
 - a) całkowitej likwidacji zakładu górniczego „Łęzkowice” oraz całkowitej likwidacji niezabytkowej części zakładu górniczego „Bochnia”, w ramach likwidacji Kopalni Soli „Bochnia”,
 - b) zlikwidowania zakładu górniczego „Bolesław” oraz likwidacji rejonu „Olkusz”, zakładu górniczego „Olkusz-Pomorzany”, wchodzących w skład Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław”,
 - c) częściowej likwidacji zakładu górniczego „Trzebionka” wchodzącego w skład Zakładów Górniczych „Trzebionka” S.A.,
 - d) całkowitej likwidacji zakładu górniczego „Barycz” i całkowitej likwidacji niezabytkowej części zakładu górniczego „Wieliczka”, w ramach likwidacji Kopalni Soli „Wieliczka”

— jeżeli postanowienia układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych jednostkach przewidują stosowanie oston socjalnych;

- 2) byłych pracowników zakładów górniczych wymienionych w pkt 1, którzy przed dniem 31 grudnia 2002 r. nabyli uprawnienia do oston socjalnych finansowanych ze środków budżetowych;
- 3) byłych pracowników zlikwidowanej Kopalni Barytu „Boguszów”, którzy pracowali pod ziemią i przed dniem 31 grudnia 2001 r. nabyli uprawnienia do oston socjalnych — urlopu górniczego.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ostonach socjalnych” — należy przez to rozumieć:
 - a) świadczenia wypłacane w trakcie urlopu górniczego,
 - b) zasiłek socjalny;
- 2) „pracownika zatrudnionym pod ziemią” — należy przez to rozumieć pracownika posiadającego co najmniej pięcioletni staż pracy w górnictwie, który

ten rodzaj pracy ma określony w umowie o pracę, zawartej na czas nieokreślony, i pracę tę wykonywał w okresie co najmniej trzech miesięcy przed udzieleniem urlopu górniczego albo otrzymaniem zasiłku socjalnego.

§ 4. 1. Pracownikowi zatrudnionemu pod ziemią, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy wykonywanej stale pod ziemią i w pełnym jego wymiarze brakuje nie więcej niż cztery lata do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, może być udzielony przez pracodawcę na wniosek pracownika urlop górniczny do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia tego urlopu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Urlop górniczny, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony pracownikowi po ustaleniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresów uprawniających pracownika do emerytury oraz okresu urlopu górniczego, niezbędnego do nabycia uprawnień emerytalnych oraz jeżeli prawo do emerytury nabędzie przed dniem 1 stycznia 2007 r.

3. Uprawnienie do urlopu górniczego przysługuje do dnia nabycia uprawnień emerytalnych lub rentowych, z zastrzeżeniem § 9 ust. 2.

4. W okresie korzystania z urlopu górniczego pracownikowi jest wypłacane świadczenie w wysokości określonej w § 6 i 7, z zastrzeżeniem § 9.

§ 5. 1. Pracownik otrzymujący: świadczenie wypłacane w trakcie urlopu górniczego, deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika” i dodatkową nagrodę roczną wynikającą z „Karty Górnika” oraz nagrodę jubileuszową ma prawo do korzystania z uznaniowych świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Deputat węglowy, nagroda z okazji „Dnia Górnika” i dodatkowa nagroda roczna, o których mowa w ust. 1, przysługują pod warunkiem, że pracownik korzystający z urlopu górniczego nabył do nich uprawnienia przed uzyskaniem urlopu górniczego.

§ 6. 1. Świadczenie wypłacane w trakcie urlopu górniczego przyznane pracownikom przed dniem 1 stycznia 2003 r. jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2—6.

2. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, przyznane pracownikowi od dnia 1 stycznia 2003 r. jest wypłacane w każdym miesiącu podczas trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, w kwocie stanowiącej 75% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, z zastrzeżeniem § 7, obliczonego, z uwzględnieniem ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Do podstawy obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 2, wlicza się wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, obliczone zgodnie z Kodeksem pracy, nie więcej jednak niż za 37,5 godzin nadliczbowych w kwartale.

4. Od dnia 1 stycznia 2003 r. podstawę wymiaru świadczenia, o którym mowa w ust. 1, stanowi wynagrodzenie, określone w ust. 2, pomniejszone o kwotę składki na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe potrąconych przez płatnika ze środków ubezpieczonego, w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, odpowiadającą 18,71% tego wynagrodzenia.

§ 7. 1. W pierwszym kwartale 2003 r. miesięczne świadczenie wypłacane w trakcie urlopu górniczego dla pracowników:

- 1) zakładów górniczych wymienionych w § 2 pkt 1 lit. a i d — nie może być niższe niż 955,00 zł;
- 2) zakładów górniczych wymienionych w § 2 pkt 1 lit. b i c — nie może być niższe niż 1 061,00 zł.

2. Świadczenie wypłacane w trakcie urlopu górniczego jest waloryzowane kwartalnie, według wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń obciążających koszty, o którym mowa w ust. 3, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

3. Wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń na kolejny kwartał ustala się odrębnie dla każdego zakładu górniczego, wymienionego w § 2 pkt 1 lit. a i d, jako stosunek obciążającego koszty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych pod ziemią w tych zakładach z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalony, do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni. Do wynagrodzenia nie wlicza się nagród rocznych, nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i innych wypłat o charakterze jednorazowym.

4. Świadczenia wypłacane w trakcie urlopu górniczego w zakładach górniczych, wymienionych w § 2 pkt 1 lit. b i c, są waloryzowane kwartalnie, według wskaźnika, o którym mowa w ust. 3, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

5. Wysokość świadczenia wypłacanego w trakcie urlopu górniczego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń.

6. Waloryzacja świadczenia wypłacanego w trakcie urlopu górniczego dla pracownika, któremu przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału.

§ 8. 1. W pierwszym kwartale 2003 r. miesięczne świadczenie wypłacane w trakcie urlopu górniczego

dla byłych pracowników zlikwidowanej Kopalni Barytu „Boguszów” nie może być niższe niż 590,00 zł.

2. Przepisy § 7 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio do waloryzacji świadczeń, o których mowa w ust. 1.

§ 9. 1. Pracownikowi, który otrzymuje świadczenie wypłacane w trakcie urlopu górniczego, i podejmie zatrudnienie u pracodawcy nieuprawnionego do stosowania ośłon socjalnych oraz zgłosi ten fakt pracodawcy zobowiązanemu do wypłacania świadczenia, przysługuje miesięcznie połowa przyznanego świadczenia, wypłacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie przyznano.

2. Uprawnienia do urlopu górniczego traci pracownik, który w trakcie korzystania z tego uprawnienia podjął pracę pod ziemią lub u pracodawcy uprawnionego do stosowania ośłon socjalnych lub podjął inne zatrudnienie, nie powiadamiając o tym pracodawcy obowiązany do wypłaty świadczeń, w terminie do 30 dni od dnia podjęcia zatrudnienia.

§ 10. 1. Zasiłek socjalny przyznany pracownikowi przed dniem 1 stycznia 2002 r., na okres do 2 lat, jest wypłacany w każdym miesiącu, w którym były pracownik jest uprawniony do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń w zakładzie górniczym albo kopalni, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Zasiłek socjalny wypłaca się w każdym miesiącu, w którym były pracownik jest uprawniony do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń, w kwocie stanowiącej 65% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem § 7 ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego dnia po dniu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę.

3. W pierwszym kwartale 2003 r. miesięczny zasiłek socjalny nie może być niższy niż 475,00 zł.

4. Zasiłek socjalny jest waloryzowany na zasadach określonych w § 7 ust. 4—6.

§ 11. Pracownikowi, który otrzymuje zasiłek socjalny i podejmie zatrudnienie u pracodawcy nieuprawnionego do stosowania ośłon socjalnych oraz zgłosi ten fakt pracodawcy obowiązany do wypłacania zasiłku socjalnego, przysługuje jednorazowa odprawa zasiłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% kwoty przyznanego zasiłku socjalnego i liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który zasiłek przyznano.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner